

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, týkající se řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. listopadu 2014, č. j. 27533/14/5100-41452-706053, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 25. srpna 2015, č. j. 59 Af9/2015 - 50,

t a k t o :

- I. Návrh na vyslovení neúčinnosti doručení usnesení č. j. 6 As 207/2015 - 6 ze dne 15. září 2015 **se zamítá.**
- II. Kasační stížnost žalobkyně **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhala zrušení v návěti označeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“), jímž stěžovatelce nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků z důvodu, že její tvrzení v prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech byla neúplná, protože neunesla břemeno tvrzení a důkazní, to vše v situaci, kdy byla opakovaně v minulosti upozorňována a poučena o tom, že je povinna soudu uvést úplné a pravdivé údaje o své osobní a majetkové situaci a tyto skutečnosti také prokázat, resp. doložit. Stěžovatelka v dané věci neuvedla mimo jiné nemovitý majetek, který vlastní, pouze povšechně konstatovala, že nemá majetek větší ceny, neboť její veškerý majetek je nezákonně obstaten a je na něj nařízena exekuce, aniž by tato tvrzení jakkoli konkretizovala. Pro úplnost se dodává, že její žaloba směřuje proti rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí o zastavení řízení ve věci žádosti žalobkyně o posečkáni daně z nemovitostí a jejího příslušenství.

Proti citovanému usnesení podala stěžovatelka blanketní kasační stížnost, vykazující v jejím případě znaky formulářového podání, jaké podává standardně (ke dni podání kasační stížnosti je u Nejvyššího správního soudu evidováno již 104 řízení). V ní uvedla, že rozhodnutí krajského soudu napadá v plném rozsahu, že všech důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), navrhla přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení právního zástupce, aniž by – třeba svými laickými slovy – vyjádřila, v čem jí bylo napadeným rozhodnutím ukřivděno; její povšechné odkazy na ústavně garantovaná základní práva a porušení čl. 90 Ústavy České

republiky jsou frázovitě a v jejich opakovaných podáních k Nejvyššímu správnímu soudu se opakují beze změny pravidelně bez ohledu na to, v jaké věci se na Nejvyšší správní soud obrací, takže z nich nelze nic dovozovat ani ve vztahu k nyní posuzované věci.

Nejvyšší správní soud usnesením č. j. 6 As 207/2015 - 6 ze dne 15. září 2015 zamítl návrh stěžovatelky na ustanovení právního zástupce pro zjevnou neúspěšnost kasační stížnosti (k odůvodnění zjevné neúspěšnosti kasační stížnosti odkazuje Nejvyšší správní soud na zmíněné usnesení). Soudní poplatek za kasační stížnost v tomto řízení Nejvyšší správní soud s odkazem na usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. června 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19 nevybírání, žádost o osvobození od soudního poplatku je proto bezpředmětná, jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém usnesení č. j. 6 As 207/2015 - 6.

Citovaným usnesením Nejvyšší správní soud stěžovatelku současně vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Dále ji vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení odstranila vady kasační stížnosti tak, že uvede, kdy jí bylo napadené rozhodnutí doručeno, z jakého důvodu byla kasační stížnost podána, a to v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a tento důvod blíže skutkově a právně konkretizuje.

Stěžovatelce bylo citované usnesení doručeno vhozením do domovní schránky v úterý 22. září 2015 postupem podle § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 soudního řádu správního.

Podáním ze dne 6. října 2015 stěžovatelka zopakovala (opět bez jakéhokoliv konkrétního odůvodnění) svou žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků, ač jí bylo v usnesení č. j. 6 As 207/2015 - 6, na něž v podání ze dne 6. října 2015 i odkazuje, sděleno, že soudní poplatek v tomto řízení Nejvyšší správní soud nevybírání a že se její návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítá pro zjevnou neúspěšnost kasační stížnosti. Současně navrhla vyslovení neúčinnosti doručení usnesení č. j. 6 As 207/2015 - 6 s argumentem, že na zásilce poštou nebyly a nejsou vyplněny povinné údaje o jejím doručení.

K návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení Nejvyšší správní soud uvádí, že podle § 50d odst. 1 občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 soudního řádu správního, se lze tímto návrhem domáhat vyslovení neúčinnosti doručení z důvodu, že se účastník nemohl z omluvitelného důvodu s doručovanou písemností seznámit. Nic takového v podání ze dne 6. října 2015 stěžovatelka netvrdí, na doručovanou písemnost – usnesení č. j. 6 As 207/2015 - 6 - v textu podání odkazuje, tudíž se s ní seznámila. Navíc tvrzení o údajné absenci vyplnění povinných údajů na zásilce ze strany doručovatele nejsou s to otrástit závěrem, že písemnost nebyla účinně doručena. Stěžovatelka by mohla učinit sporným toliko den, kdy jí byla písemnost doručena, to však z textu podání neplyne, ostatně ani nesplnila obsahovou náležitost návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení písemnosti, tj. uvést den, kdy se s doručovanou písemností seznámila nebo mohla seznámit (§ 50d odst. 1 občanského soudního řádu); zásilku, resp. obálku, na niž tvrzené údaje chyběly, ke svému návrhu nepřipojila. Návrh na vyslovení neúčinnosti doručení proto Nejvyšší správní soud jako nedůvodný zamítl.

Stěžovatelce bylo citované usnesení podle obsahu spisu doručeno v úterý 22. září 2015; [i kdyby bylo doručeno později (to však stěžovatelka přímo netvrdí), je zřejmé, že nejpozději v den 6. října 2015, kdy se na Nejvyšší správní soud obrátila se svým podáním, jí již doručeno být muselo].

pokračování

Dvoutýdenní lhůta k předložení plné moci, resp. prokázání příslušného vzdělání tedy uplynula marně v úterý 6. října 2015 [i kdyby Nejvyšší správní soud vycházel z doručení stěžovatelce dnem 6. října 2015, je zřejmé, že dvoutýdenní lhůta k předložení plné moci uplynula marně (nejpozději v úterý 20. října 2015)]. Do dnešního dne, kdy se senát odebral k závěrečné poradě, stěžovatelka plnou moc nepředložila, ani – v souladu s poučením, jehož se jí dostalo - nepožádala o prodloužení lhůty k provedení úkonu. O opakované žádosti o ustanovení právního zástupce, krom toho nijak neodůvodněné, již Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť o této otázce již rozhodnuto bylo, jak plyne ze zmíněného usnesení č. j. 6 As 207/2015 - 6. Žádné nové okolnosti ani důvody stěžovatelka netvrdila, ostatně důvodem pro zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce byla zjevná neúspěšnost kasační stížnosti, což stále platí.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního, nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Vzhledem k tomu, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí stěžovatelka nesplnila podmínku povinného zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 soudního řádu správního, jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl stěžovatelkou k výzvě soudu odstraněn, Nejvyšší správní soud proto ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 soudního řádu správního kasační stížnost odmítl. O tomto důsledku nesplnění výzvy ve stanovené lhůtě byla předem poučena.

Podle § 60 odst. 3 soudního řádu správního ve spojení s § 120 soudního řádu správního žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu